

[DOJUTRASZEK *sb m*

N sg dojutrászek.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

*iron. Zwlekający, odkładający „na jutro” załatwienie sprawy; tu prawdopodobnie o Zyguncie Auguście: Ieden Krol zá żywotá ten w łobie zwyczaj miał/ Ze záwŕze ſpráwiedliwość do iutrá odkłádał [...] Mowili przyáciele/ áby fię ſpowiedáł/ On wŕzytko iutro/ iutro/ Kápłonom [!] odkłádał [...] Vmárł on doiutraŕzek z ſwoim odkłádániem/ Ieŕzce o ſpráwiedliwość dŕiŕ wołáią zá nim. *PaprKolo Ov (Linde).*]*

ZZie